

за себѣ си, а тебе мола да ма оставишѣ намира.

— Ако е така, ако ти не желаетъ да ми дадешѣ дъщеря си, то азъ ща да са спазара съ жената ти... Мене ми са чини, че твоята жена ще бжде по-сговорна и по-умна... Знаешѣ ти, че гладѣтъ и неволите накарватъ и гаргата да пѣе като славей? Твоята жена твжрде добре знае, че е тѣшко нѣщо да сѣди човѣкъ безъ хлѣбѣ. Нека тя да поогладнѣе още малко, и ти ще да видишѣ, че тя и сама ще да ми доведе дъщеря си, говорилъ Халилъ, и пускалъ изъ устата си голѣми облаци димѣ.

— Не, тя това никога нѣма да направи! Ще да са намѣратъ и добри хора на тѣя свѣтъ, които нѣма да ти дозволатъ да правишѣ пакостъ на сиромасите. Ако ти ми направишѣ зло, то азъ и при пашата ща да ида, и до султанѣтъ ща да стигна.

— Ха-ха-ха! Ехъ ти, гяурско куче! смѣ-